C. SILVESTRI

OP. 19 Nr. 3

SONATA II

PENTRU VIOLINĂ ȘI PIAN

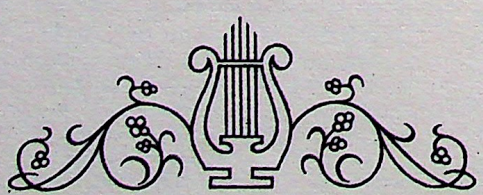
EDITURA DE STAT PENTRU LITERATURĂ ȘI ARTĂ

C. SILVESTRI

OP. 19 Nr. 3

SONATA II

PENTRU VIOLINA ŞI PIAN

EDITURA DE STAT PENTRU LITERATURĂ ŞI ARTĂ

Constantin Silvestri s-a născut în anul 1913 la București. A studiat muzica la Tg.-Mureș și apoi în București cu Mihail Jora, Zeno Vancea (compoziție) și Florica Muzicescu (pian).

Apreciat de timpuriu ca pianist și improvizator de talent, el a repurtat apoi succese considerabile ca dirijor, făcîndu-se astfel cunoscut și peste hotare. Alături de activitatea sa de interpret, Silvestri a desfășurat o bogată activitate de compozitor. Dintre lucrările sale menționăm: *Jocuri bihorene* pentru orchestră, *Trei piese pentru orchestră de coarde,* trei *Concerti grossi, Cinci capricii pentru voce și orchestră, Preludiu și Fugă pentru orchestră,. Cintece de pustiu* (pentru pian), *Sonatina pentru pian, Cvartetul de coarde Nr. 2, Lieduri pe versuri de Rilke,* etc.

Sonata pentru violină și pian op. 19 Nr. 3 a fost terminată în ianuarie 1940. Ea este construită din trei părți a căror mișcare este indicată numai prin metronom.

Partea I, în formă de sonată, are un caracter avîntat. Prima temă, expansivă, folosind o intonație mai puțin obișnuită, în care predomină cvartele, este expusă de violină mai întîi „con entusiasmo" și apoi „più dolce". Puntea, pornind de la prima temă și aducînd un material nou, se oprește pe un pizzicato de cvadruple coarde ce pregătește tema secundară. Aceasta este o frază de largă respirație din care nu lipsesc unele accente romantice și care duce la o nouă temă, conclusivă, de un caracter cu totul diferit (de joc bihorean), ce o vom mai întîlni în coda ultimei părți a lucrării. Dezvoltarea folosește ca

Constantin Silvestri est né en 1913 à Bucarest. Il a commencé ses études de musique à Tîrgu-Mureș (Transylvanie) et les a continuées dans sa ville natale. Parmi ses professeurs il faut mentionner Mihail Jora et Zeno Vancea pour la composition, et Florica Muzicesco pour le piano. Apprécié dès son début comme pianiste et comme improvisateur de talent, il a remporté beaucoup de succès comme chef d'orchestre, ce qui l'a fait surtout remarquer à l'étranger.

A côté de son travail d'interprète, Silvestri a deployé une féconde activité de compositeur. Parmi ses oeuvres nous rappelerons: les *Danses du Bihor* pour orchestre, *Trois pièces pour orchestre à cordes,* trois *Concerti grossi, Cinq caprices pour voix et orchestre, Prélude et fugue pour orchestre,* les *Chants nostalgiques* (pour piano), une *Sonatine pour piano,* le *Quatuor à cordes* Nr. 2, les *Lieder d'après Rilke,* etc.

La *sonate pour violon et piano* Op. 19 Nr. 3 a été achevée en janvier 1940. Elle se compose de trois parties auxquelles manquent les indications usuelles des mouvements, qui ne sont marqués que par le métronome.

La I-ère partie, en forme de sonate, a un caractère élancé. Le thème principal, expansif, employant une intonation peu commune dans laquelle prédominent les quartes, est exposé par le violon, d'abord „con entusiasmo" puis „più dolce". Le pont, partant du premier thème et apportant un matériel nouveau, s'arrête sur un „pizzicato", exécuté sur quadruples cordes, qui prépare le thème secondaire. C'est une phrase d'une large respiration d'où ne manquent pas certains accents romantiques et qui se dirige vers un nouveau thème, conclusif, d'un caractère tout particulier (de danse du Bihor), thème que nous rencontrerons à la fin de la dernière partie de la sonate. Le

Константин Сильвестри родился в 1913 году, в Бухаресте. Музыке учился в Тыргу Муреше, а затем в своем родном городе. В числе его профессоров следует упомянуть Михаила Жора и Зено Ванча по классу композиции и Флорику Музическу, по классу рояля. Высоко оцененный с ранних лет как пианист и импровизатор, он добился впоследствии крупных успехов в дирижерской деятельности, которая, главным образом, создала ему известность и за рубежами страны. Несмотря на усиленную работу в качестве исполнителя, Константин Сильвестри находил время для композиционной работы, которую он ставил на первое место. Среди произведений Константина Сильвестри упомянем: Бихорские танцы, три вещи для струнного оркестра, три концерто гроссо, пять каприччио для оркестра и голоса, прелюдию и фугу для оркестра, жалобные песни для фортепиано, сонатина для фортепиано, струнный квартет № 2, песни на стихи Рильке и т. д.

Соната для скрипки и фортепиано (опус 19 № 3) была закончена в январе 1940 года. Она построена из трех частей, разница в движении которых отмечается только метрономически.

Первая часть, в форме сонаты, носит более порывистый характер. Первая, отличающаяся экспансивностью тема, с менее обычными интонациями, в которых преобладают кварты, исполняется скрипкой, по началу «кон энтузиазмо», а затем «пиу дольче». Переход, исходящий из первой темы и вносящий новый материал, заканчивается четырехструнным пиччикато, подготовляющим вторичную тему. Эта фраза широкого звучания, в которой слышатся романтические нотки, ведет к новой, заключительной теме, совершенно отличной по своему характеру от бихорского танца и встречается в коде последней части

material prima temă și tema conclusivă, tema a doua fiind foarte vag amintită. Repriza aduce pe rînd cele trei teme dintre care cea dintîi aproape identic, a doua mult scurtată și a treia care va participa la codă.

Partea II, profund lirică, ajunge la accente dramatice impresionante. Scrisă într-o formă liberă, apropiată de improvizație, această mișcare lentă a sonatei conține o mare bogăție melodică, armonică și contrapunctică. Din punct de vedere al stilului, se remarcă o interesantă acumulare de elemente pe de o parte romantice și expresioniste iar pe de alta, de rezonanță populară, reflectînd, ca și în celelalte părți ale lucrării, o oarecare influență a lui Béla Bartók.

Ultima parte a sonatei, scrisă în formă de rondo, este precedată de un scurt interludiu în care întîlnim, pe lîngă o idee nouă cu caracter de recitativ, nucleul tematic al primei teme din partea I a lucrării. Refrenul rondoului aduce o temă animată de un puternic impuls ritmic, în care găsim, poate ca o aluzie la melodica populară, o permanentă fluctuație cromatică a anumitor sunete. Primul cuplet, cu accentele inversate, are un caracter sarcastic; după revenirea refrenului apare al doilea cuplet, mai ponderat, dar deasemeni ritmat, și apoi, după o altă expunere a refrenului, al treilea cuplet („tranquillo"), de astă dată poetic. Ultima apariție a refrenului duce la codă, care conține în cele două episoade ale ei („tranquillo" și apoi „mosso") elemente recapitulative ale primei teme și ale ideii conclusive din partea I a sonatei și în sfîrșit ideea proprie a interludiului care precede finalul lucrării.

développement emploie le matériel thématique de la première idée et le thème conclusif, le second thème étant très vaguement rappelé. La reprise amène la première idée sous une forme presque identique, la seconde très abregée et enfin le troisiéme thème qu'on retrouve à la coda.

La II-ème partie, profondément lyrique, a des accents dramatiques impressionnants. Ecrit sous une forme libre, semblable à une improvisation, ce mouvement lent de la sonate possède une grande richesse mélodique, d'harmonie et de contrepoint. Au point de vue du style, on remarque une intéressante accumulation d'éléments qui ont, d'un côté, un caractère romantique et expressionniste et de l'autre, une résonance populaire qui reflète l'influence de Béla Bartók aussi présente dans les autres parties de l'ouvrage.

La dernière partie de la sonate — qui est un rondeau — est précédée par un court interlude où nous trouvons une idée neuve ayant un caractère de récitatif et le noyau du thème principal de la I-ère partie de l'oeuvre. Le refrain du rondeau apporte un thème animé d'une puissante impulsion rythmique, telle une allusion à la musique populaire, où l'on trouve une incessante fluctuation chromatique de certains sons. Le premier couplet, avec ses accents inversés, a un caractère sarcastique. A la reprise du refrain paraît le second couplet, plus pondéré, mais toujours rythmé : puis, après une autre exposition du refrain, le troisième couplet („tranquillo"), d'un caractère poétique. La dernière apparition du refrain mène à la „coda" qui contient, dans ses deux épisodes („tranquillo", puis „più mosso"), des éléments récapitulatifs du premier thème et de l'idée conclusive de la I-ère partie de la sonate et enfin l'idée propre de l'interlude qui précède le final de l'oeuvre.

произведения. В развитии этой части используется тематический материал первой и заключительной темы, вторая же тема намечается очень отдаленно. Реприза воспроизводит первую тему почти неизменной, вторую сильно сокращенной и, наконец, третью тему, которая появляется в конце первой части.

Вторая часть произведения, сама по себе глубоко лирическая, достигает высокого, впечатляющего драматизма. Написанное в свободной форме, приближающейся к импровизации, это медленное движение сонаты содержит огромное мелодическое, гармоническое и контрапунктное богатство. С точки зрения стиля, следует отметить интересное накопление элементов, с одной стороны романтических, экспрессионистских, а с другой стороны народных интонаций, в которых отражается, как и во всех других частях этого произведения, некоторое влияние музыки Бартока.

Последней части сонаты, написанной в форме рондо, предшествует короткая интерлюдия, в которой, помимо новой темы речитативного характера, встречается тематическое ядро первой темы из первой части сонаты. Рефрен рондо вносит динамическую тему, ритмического импульса, в которой мы находим, может быть как намек на народную мелодику, постоянную хроматическую флюктуацию определенных звуков. Первый куплет, с инвертированными ударениями, носит саркастический характер. После возвращения рефрена появляется второй куплет, того же ритмического характера, но более умеренный, а затем, после еще одного повторения рефрена, третий поэтический куплет «транкилло».

Последнее появление рефрена ведет к концу, содержащему в своих двух эпизодах («транкилло» и затем «моссо») рекапитулятивные элементы первой и заключительной темы первой части сонаты и тему интерлюдии, предшествующей финалу сонаты.

Gradaţia de nuanţe şi semnificaţia unor termeni muzicali mai puţini întrebuinţaţi.

Gradation des nuances et signification de certains termes musicaux moins usités.

Градация оттенков и значение некоторых менее принятых музыкальных выражений.

pppp . *ppp* . *molto pp* , *ben pp* (*bpp*) , *pp* , *molto p*, *ben p* (*bp*), *quasi p* , *p* , *poco p* , *mp*

mf , *poco f* , *quasi f*, *f*, *ben f* (*bf*), *molto f* , *quasi ff* , *ff*, *fff* . . .

• , – , ÷ , ' , ^ , <> , *mfp* , *fp* , *rf* (*rinfz*), *sf* , *sff* , *psf* , *prfz* , *bsf*

con Ped. (*c.*Ped), Ped. = *con* Ped. , *s.*Ped. = *senza* Ped.

⟶ *accel.* ⟵ *allarg.*

SONATA II

PENTRU VIOLINĂ ȘI PIAN

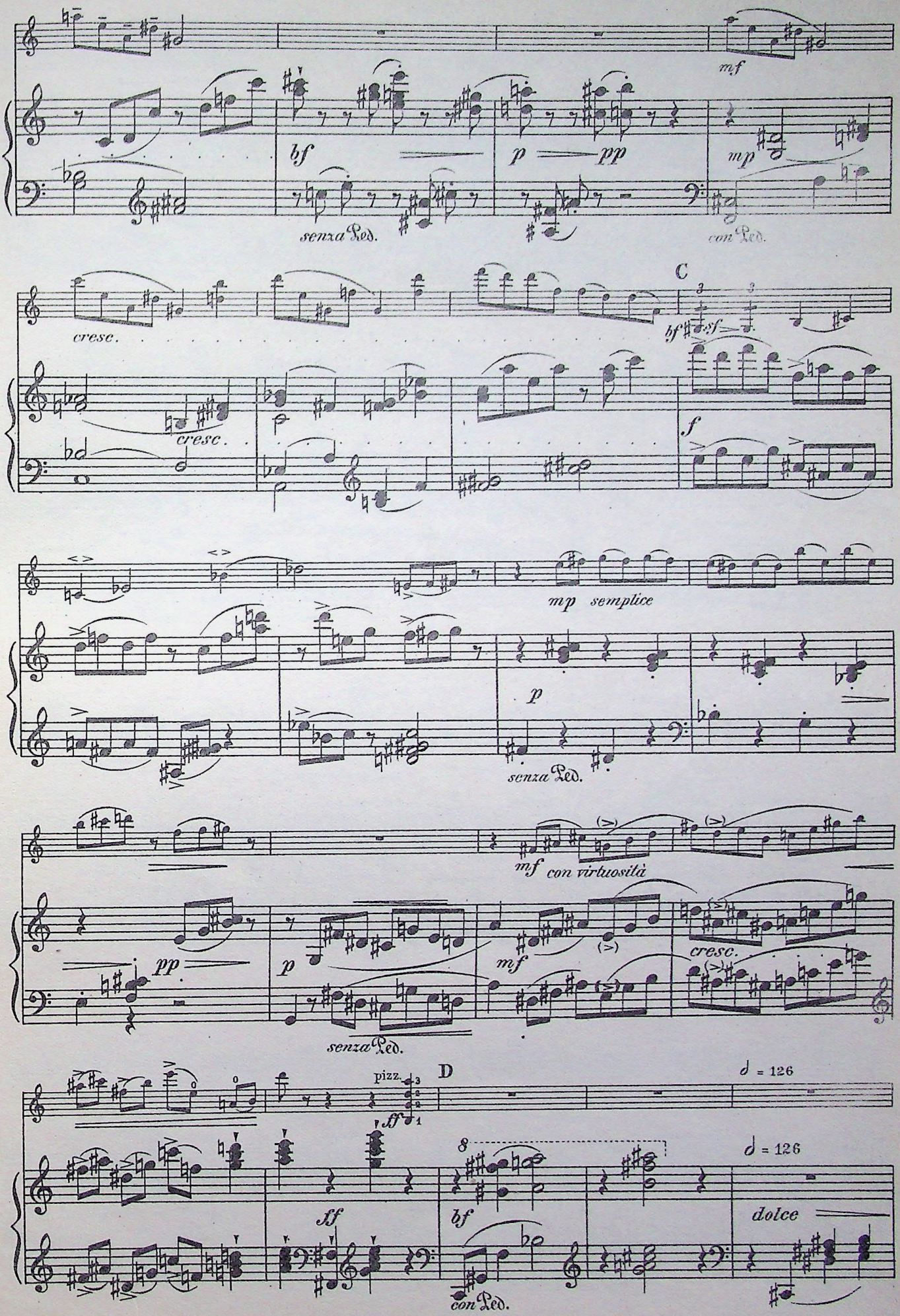
I

C. SILVESTRI

op. 19 nr. 3

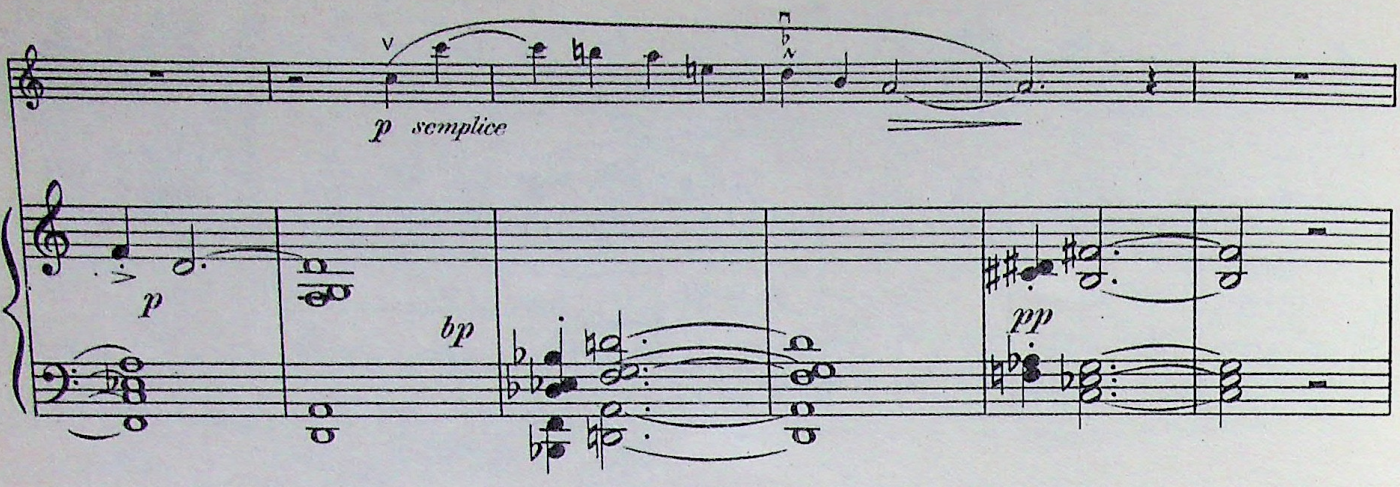

(f)
f
(con ritmo)
bp
p
più dolce come prima
pp
p
cresc.
poco
al
mp
bp
pp
pp
p
cresc.
(mp)
B
espr.
mp
cresc.
rf
espr.
cresc.
marc.
ben f
poco
a
poco

mf
bf
p
pp
mp
senza Ped.
con Ped.
cresc.
C
bf
sf
f
mp semplice
p
senza Ped.
mf con virtuosità
pp
p
mf
cresc.
senza Ped.
D
pizz.
ff
♩ = 126
8
ff
bf
♩ = 126
dolce
con Ped.

mf dolce
con Ped.
bp espr.
arco
mp
cresc.
f
f
p
bp
espr. molto
p
mf
sub. molto più espr.
cresc.
f
p espr.
mp
molto
rf
mf

E
poco f
(p)
mp con passione
cresc.
bf
sf
sf
p molto espr.
leg.
cresc.
molto
al
sf
bf
V
sul II
dim.
3
dim.
poco
a
poco
mp
cantando
mp
mf
pochissimo calando
p

p semplice
p
bp
pp

F
♪ = 144
♪ = 144
con tenerezza
cresc. molto

f
f
(marc.)

bf
con ritmo

G
p
mf
mp
pp
f
sf
sf
mf
mp
p
pp
molto
1
p
pp
1
2
pp
♩ = 138 ma calmo
2
pp
♩ = 138 ma calmo
pp
(mormorando)

p dolce
espr.
pochissimo
H
espr.
mp
espr. la melodia
(pp)
mp con poesia
p
poco f
dim.
3
cresc. poco a poco al
ten.
mf
dim.
breve
p
>sub.
p espr.
breve
breve
pp
cresc.

mf
quasi f
cresc.
sempre
al
quasi f

sul III
dim.
p
pf

I
f espr.
mp
(cantando molto e non ritmico)
(♩ = 138 sempre)
mf
mp

cresc.
f
cresc.

molto
sul III
p
cresc.
sul II
f m.s.
m.d.
sub.p
cresc.

K
f
con calore
f
sub.p

rf

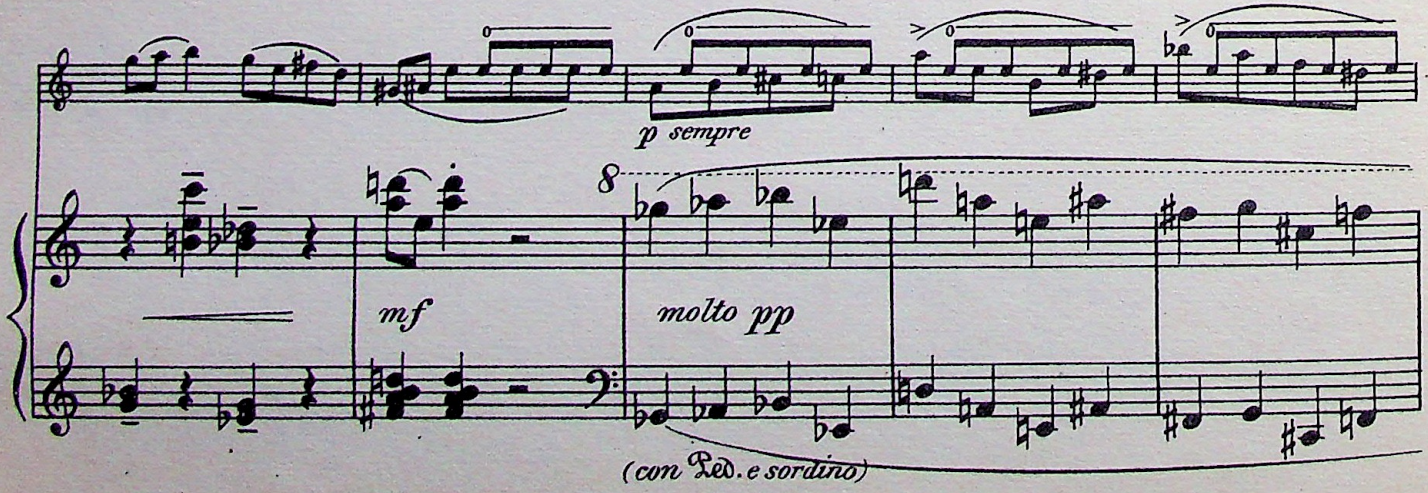

cresc.
f
cresc.

(con ritmo)
8
f
pp
espr.
mp
f
mp
p (con ritmo)
cresc.
f
L
p
mp
mf
espr.
p
pp
p
mf
f
con virtuosità
p
cresc.
f
mp
cresc.

f
p
f
8
sf
p

M
molto p leggiero ma con ritmo
sf
pp (secco)
senza Ped.

bp

p sempre
8
mf
molto pp
(con Ped. e sordino)

pp
mf
pp
poco..a.
8
mpp

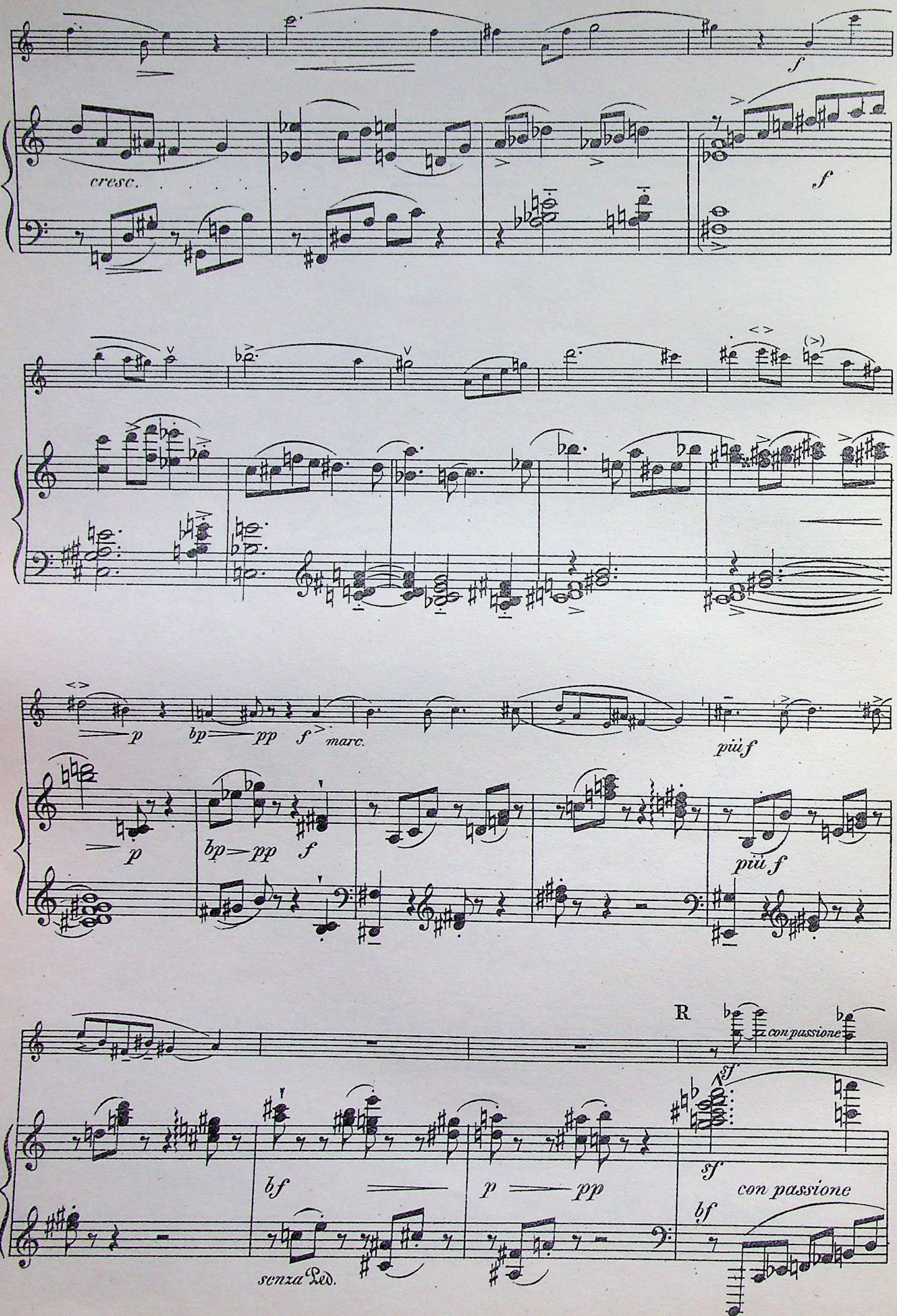

poco . . . cresc . . . . . .
3
3

(♩ = 108 cca.)
. . . f più a più stent.
più f
ff
3
3
3
3

Tempo I (♩=144)
Pesante
N
f (con entusiasmo)
stringendo al . . . . . .
mp sub.
cresc. . . .
con entusiasmo
f
mp sub. cresc. .

poco a poco
poco a poco
bf
f
dim. molto
dim. poco a poco
mp
dim.
bp
p
pp
più p
perdendosi
ppp

0
ppp
rf
pp
ppp
pp
(grazioso)
pp
p sub
cresc.
bp
espr.
p
P
molto
sf
mp
espr.
1
mf
molto
fp
con Ped.

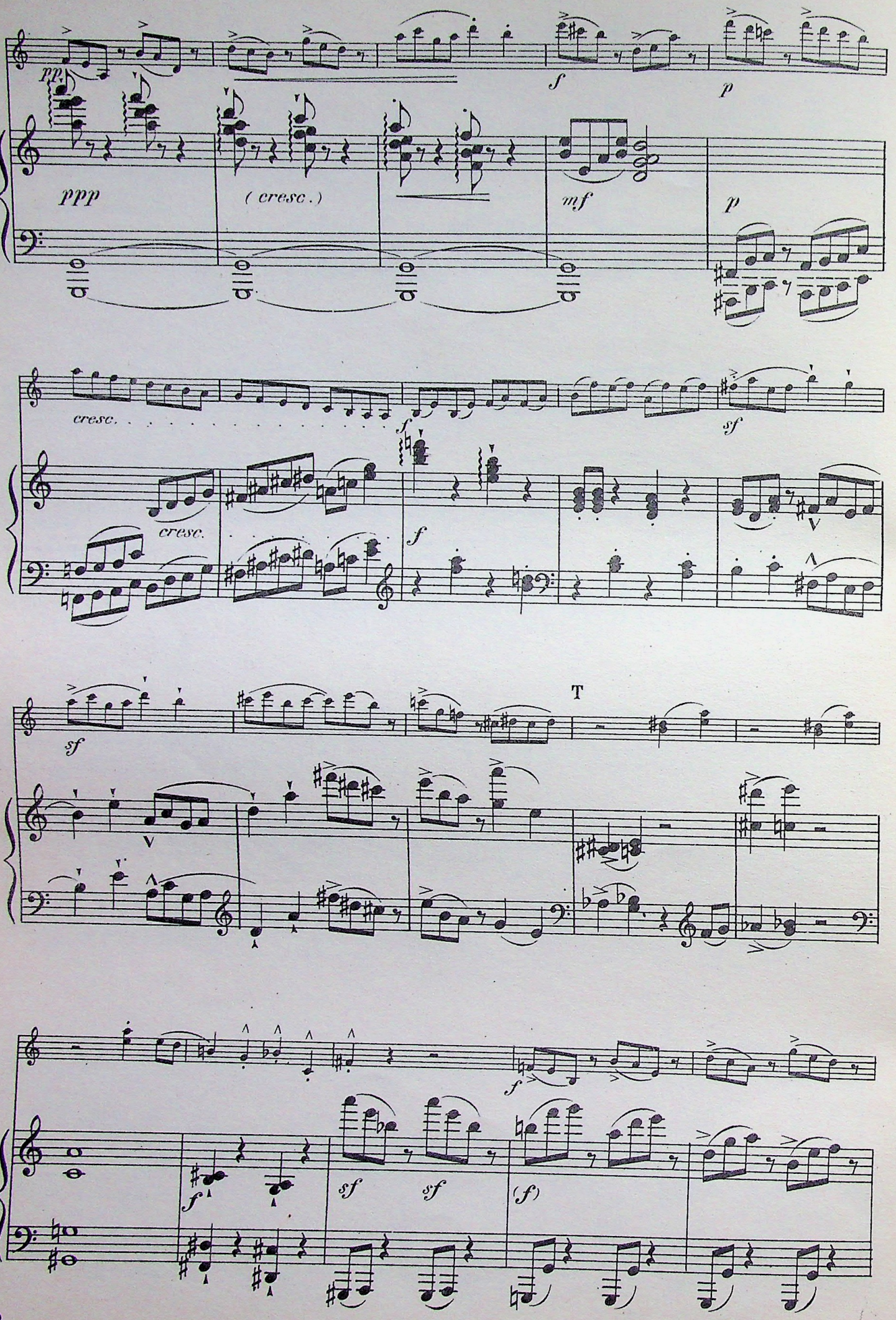

cresc.
f
f
p
bp — pp
f
marc.
più f
p
bp — pp
f
più f
R
con passione
sf
sf
con passione
bf
bf
p — pp
senza Ped.

sul II
dim.
mp
dim.
poco
a
poco
al
mp
cantando

molto espressivo
f
calando un poco
pp
mf
calando pocchiss.
p

S
♩ = 144 subito
f
dim.

pp
ppp
(cresc.)
f
p
mf
p
cresc.
cresc.
f
f
sf
V
sf
T
V
f
sf
sf
(f)

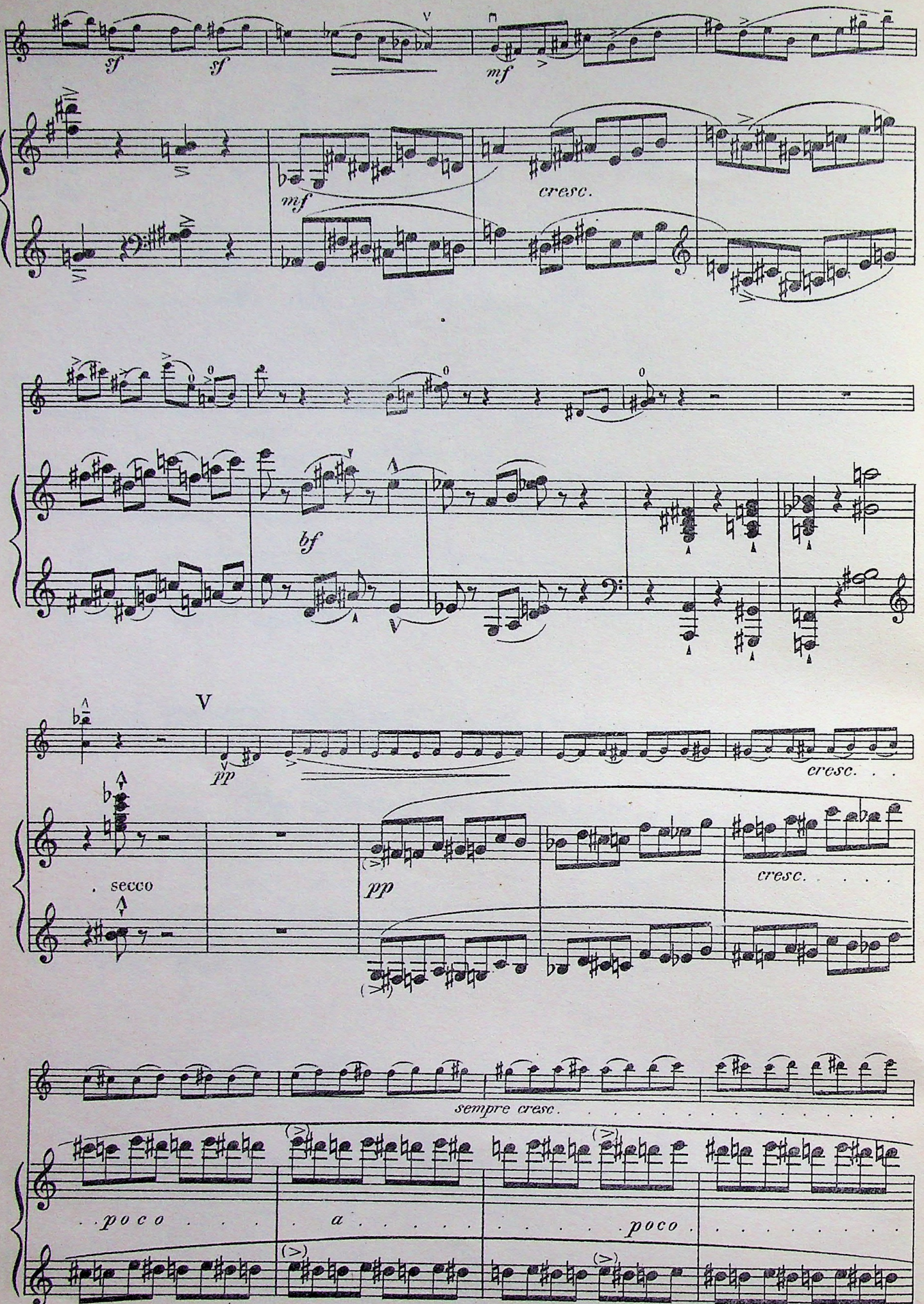

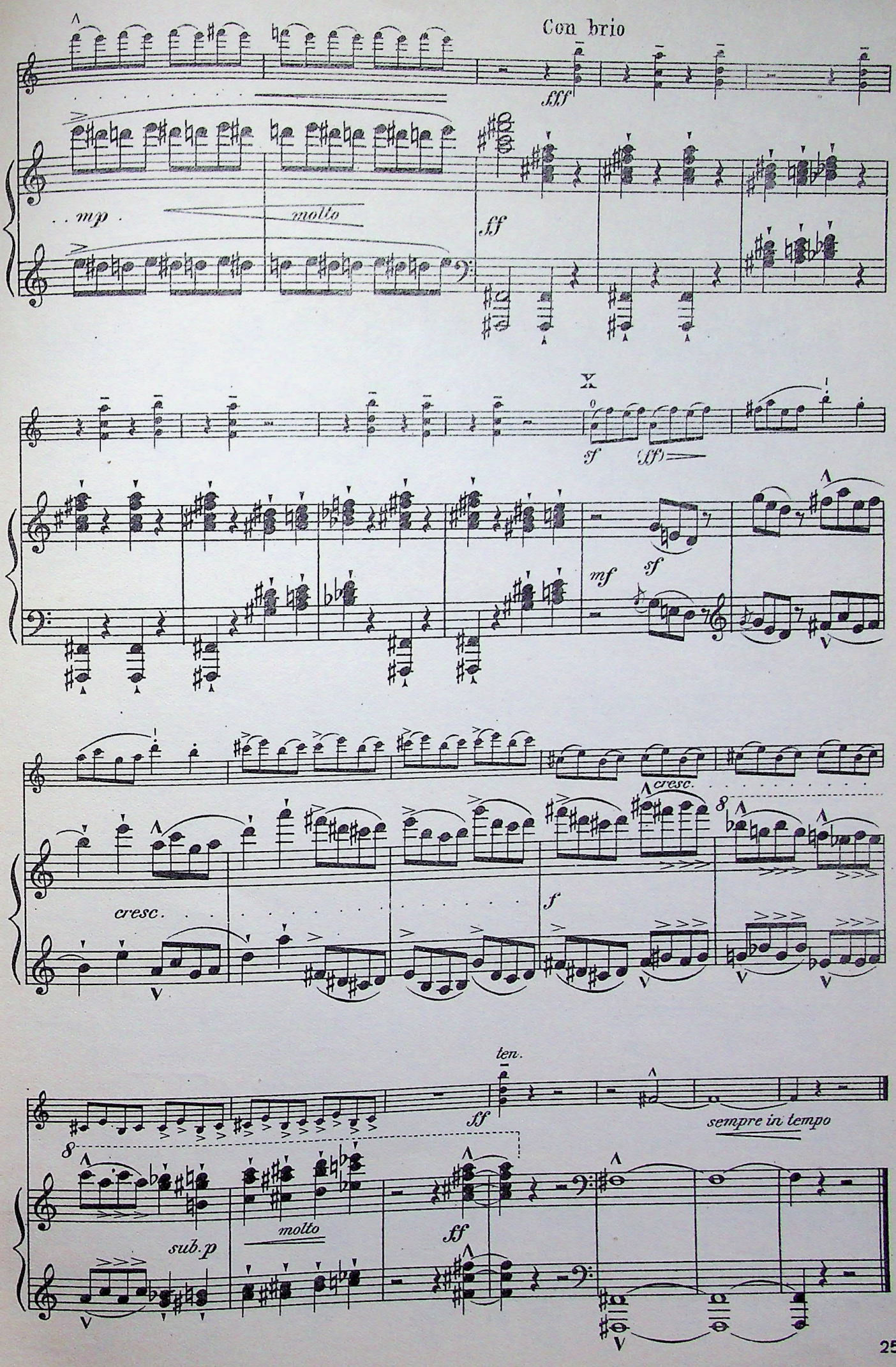
U

sf
sf
mf
mf
cresc.
bf
V
pp
cresc. . . .
secco
pp
cresc. . . . .
sempre cresc. . . . . .
. poco . . . .
. a . . . . .
. . . . poco . .

Con brio
fff
mp
molto
ff
sf
(ff)
mf
sf
cresc.
cresc.
f
ten.
ff
sempre in tempo
sub.p
molto
ff

II

♩ = 66
mf
mp (pensieroso)
bp
pp
pp
mf
ten.
espr.
(pp)
sul IV
mp
mp
(pp)
espr.
cresc.
poco
p
pochiss. rall.
3
ten.
mf

in T°
A
p
p
pf
p
(poco esit.
cresc.
quasi f
quasi f
mp
dim.
espr.
ppp
in tempo
dolce
ppp
p
più p
ma semplice
poco cresc.
(pp)
(pp)
calando
(con sord.)
(calando)
bp
poco
(tranquillo)
rall e dim. molto
B
molto espr. la melodia
pp
cresc.
mf

p
mp
poco
più
dim.
rit.
dolce
mf
mf
bp
poco cresc.
bp
poco
mf
poco p
bpp
una corda
C
(dolcissimo)
Sul IV
agitato
pp
(bp)
molto cresc.
molto
agitato
ppp
cresc.
una corda
f
mp
dim.
f
(dolce)
mp
dim.

(non vibr.)
D
bp
bpp
(vibr.)
poco
pp
mf cantando
mp
cresc.
tr.
(mf)
(pesante)
p
dim
mf
(non string)
pp
molto p
ppp

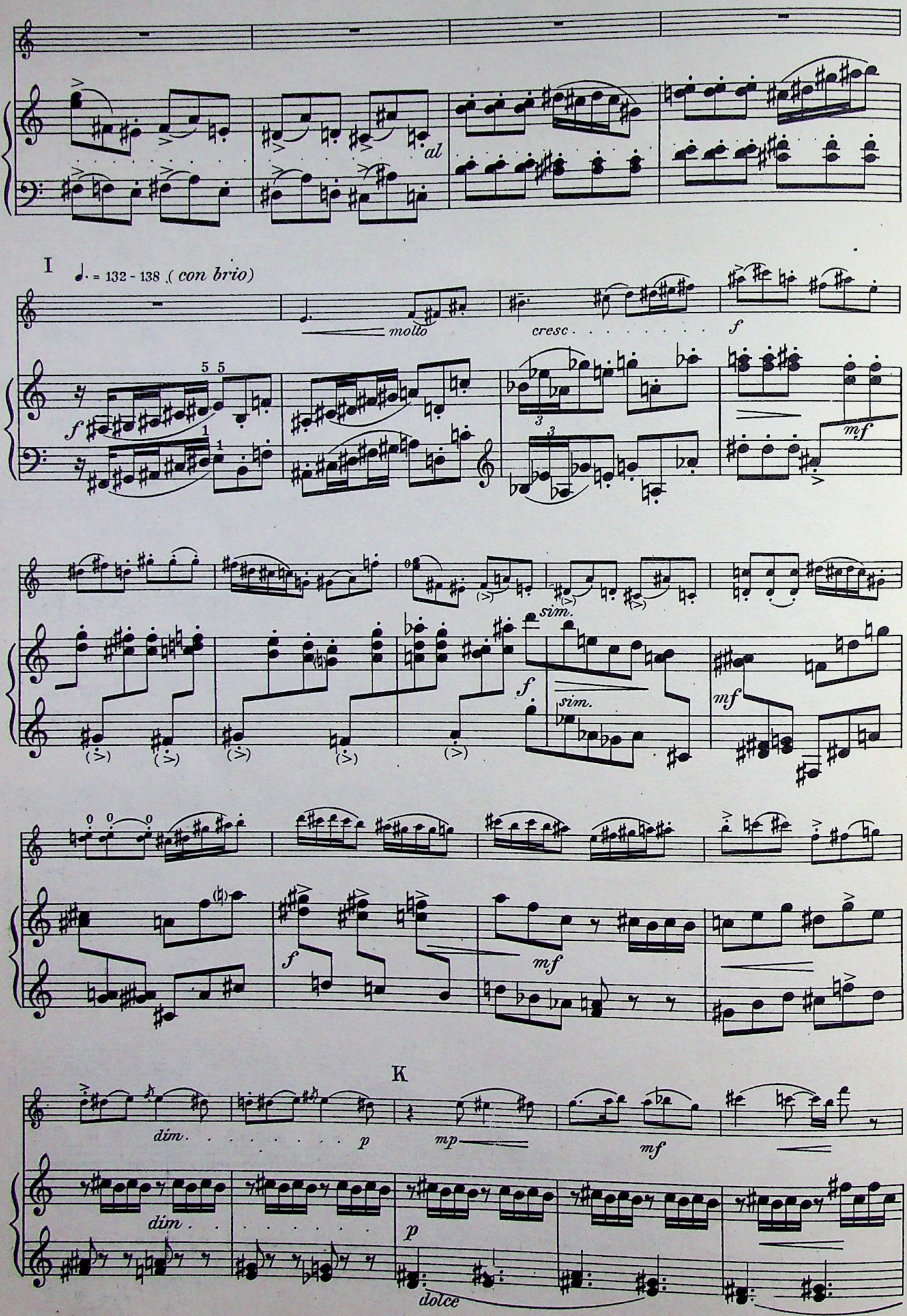

E
pp calmo
cresc. molto
quasi f
mf
poco
(con passione)
pp
cresc. molto
quasi f
mf
poco
più
mp
ten.
più
mp molto
ten.
p
dolce
ten.
espr.
mf
sul II
rit.
mf
mp
mf
pp
F
(♩ = 76 - 80) (agitato)
molto cantando
sonoro
ppp
f
molto
quasi f

bf
bf
(>)
(f)
ff
calando e
mf
molto espr.
p
cresc.
molto . . . rall. . . .
ten.
p
pp
ten.
bp
molto espr.
cresc. . . . .
pochissimo
bf
sub p
bf

(p)
dim. e calando
molto p
p
G
♩ = 44
ten.
espr.
ten.
(molto espr.
ppp
pp
con gran'espr.
ten.
ten.
bpp
sempre)
cresc.
mf
cresc.
mp
dim.
p
tr
lunga
tr
lunga
bp
ppppp
(non trattenuto)
lunga
bp
pp
p

III

♩ = 56
molto p
una corda
H
bpp
poco
dim.
ppp
(sensibile)
bp
molto
f
♩ = 132 (mosso)
♩ = 100 (meno mosso)
più dolce
mp
pf
p
Rondo
ralt.
bpp
ralt.
bpp
p
tratt.
cresc.
e

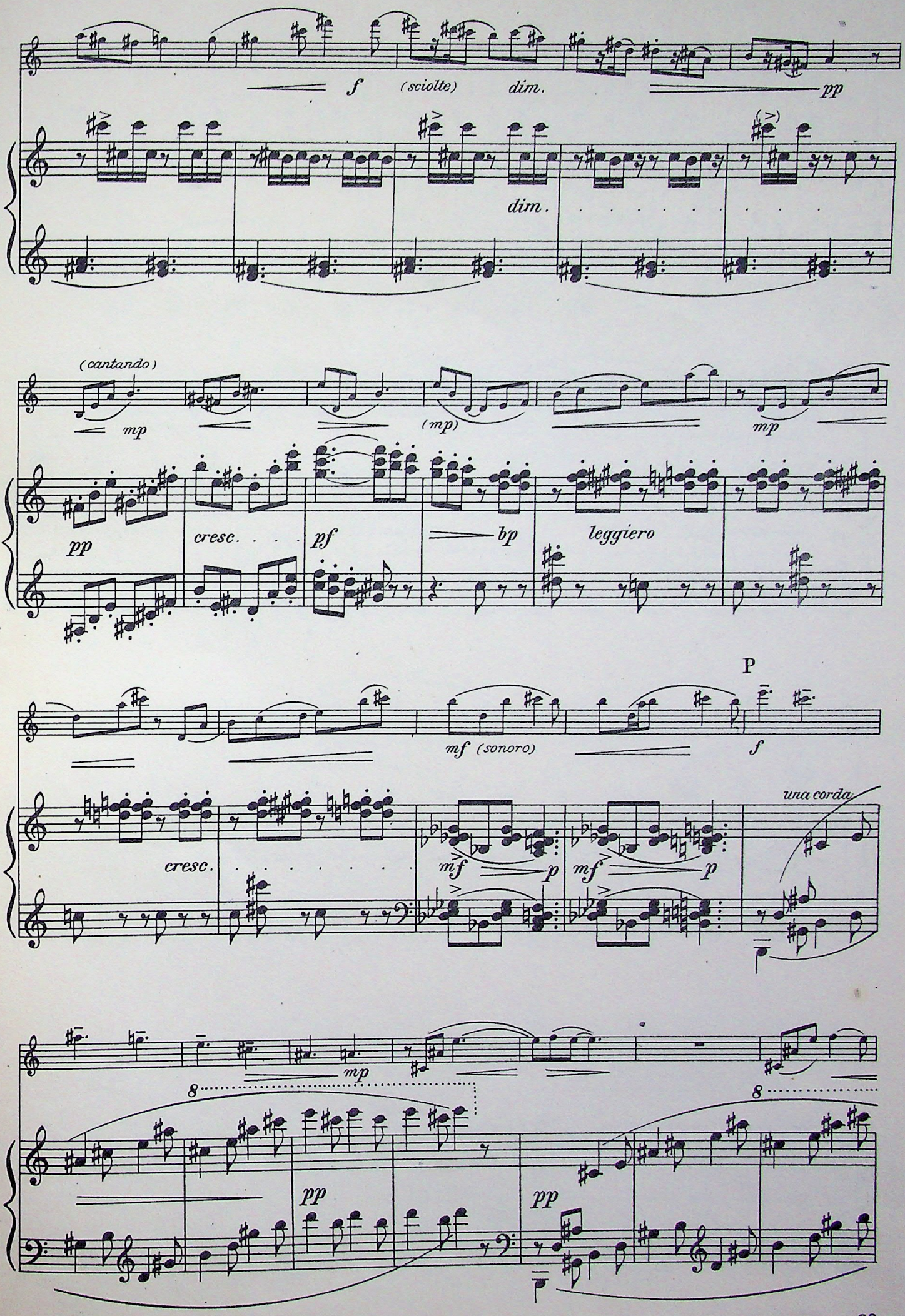

I
♩. = 132 - 138 (con brio)
molto
cresc
sim.
K
dim.
dolce

f
(sciolte)
dim.
dim.
pp
espr. (cantando)
mp
cresc.
f
(pp)
cresc.
mp
bp legg.
mf
mf
(>)
f
(sempre stacc.)
(>)
(>)
(>)
(>)
(>)
0
cresc.
bf
sempre stacc.)
bf

L
sf
mf
sf
dim.
mf
mp
cresc.
quasi f
mf
f
p
cresc.
dolce
mp (cantando)
dolce
f
dim.
bp
M
cresc.
mf
sub. molto
(dolce e cantando)
bp
bpp

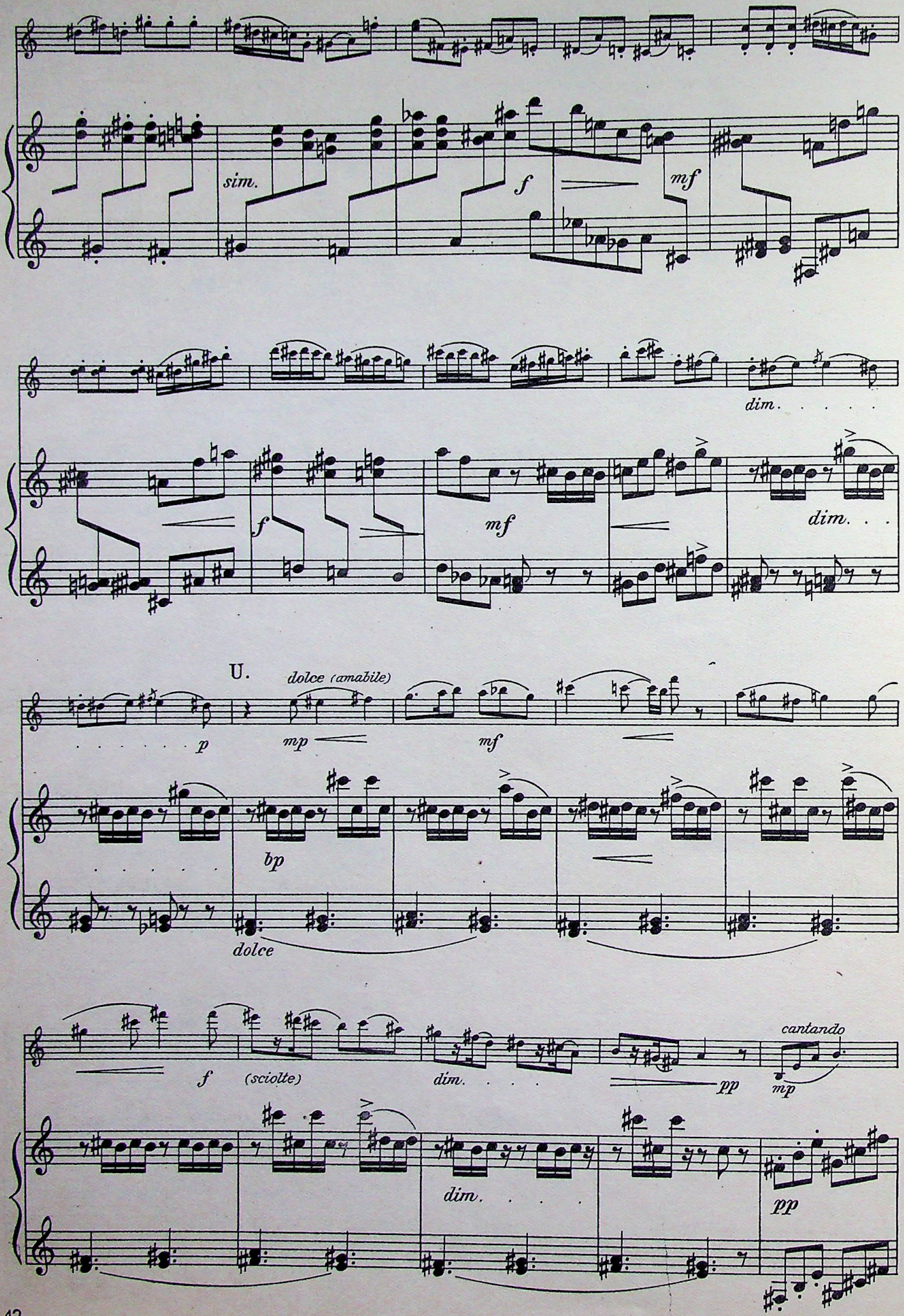

dolce
dim.
espr.
mp
cresc.
dim.
mf
mf
quasi f
bp
p
mf
mf
p
espr.
N
mf
p
cresc.

mp cresc.
p
f sub.
3
3
f
(mp)
f
mf
0
(p)
mp
mf
dim.
mf
p
dolce

f
(sciolto)
dim.
pp
dim.
(cantando)
mp
(mp)
mp
pp
cresc.
pf
bp
leggiero
P
mf (sonoro)
f
una corda
cresc.
mf
p
mf
p
mp
8
pp
8
pp

1 vibr. (sulla tastiera)
pp
pp
8
dolce
espr.
pp
(3 corde)
R
II
(p) dolce
p
p
mp
pp
mf
mp
p
mf
p
p
dim.
(flautando)
mf
mp
8
pp
molto pp

(ordinario)
tr
pp
cresc.
mp
8
espr.
molto p
S
p
bp
8
(una corda)
pp
bp
5 5
1 1
mp
T
mf
sf
f
pp
f
f (secco)
f
f
f

sim.
f
mf
dim.
f
mf
dim.
U.
dolce (amabile)
p
mp
mf
bp
dolce
f
(sciolte)
dim.
pp
cantando
mp
dim.
pp

cresc.
f
cresc.
8
pf
V
bf
sf
sf
sf
poco . . . a . . .
(f)
poco . . . a . . .
molto espr.
. . poco . . . dim. . .
mp
pp
. . poco . . dim. . .
pp

mp
mf
8
cresc . . .
(tranquillo)
bf
f
mf
mp
pp
molto pp (appena toccato)
ppp
Ped.
Tranquillo . ♩. = 96
pppp
pppp
pp
dolce
espr.

espr.
mp
espr.
con poesia
mp
(pp)
cresc. . poco . . a . .
rall. . .
p
poco f
dim. . . . . p
sub.
ten.
. . poco . . . al . . .
mf
dim .
pp esitando
Più mosso (♩. = 158-160)
(selvaggiamente)
X
cresc. . . . . .
ff
sf
(esit.)
(pp) cresc. . . . . .
bf

Y
tr
8
ff
sf
(>)
dim.
dim.

Z

Tranquillo (♩.=112-108)

Mosso (♩.=176)

BUCUREȘTI
Ianuarie 1940

Responsabil de carte : Bogdan Morolanu
Tehnoredactor : Ionel Gheorghiu
Corector : Bogdan Morolanu

Dat la cules 16.1.57. Bun de tipar 19.3.57. Tiraj : 1110 ex. Hîrtie velină mată de 100 gr. mp. Ft.: 700×1000/8. Coli ed. 10,33. Coli de tipar 8. Editia I. Comanda : 3206. A. nr. 06362. Pentru bibliotecile mici indicele de clasificare 785.7.

Tiparul executat sub com. Nr. 6774 la Intreprinderea Poligrafică Nr. 1. Str. Grigore Alexandrescu 93—95, București — R.P.R.

C. SILVESTRI

Op. 19 Nr. 3

SONATA II

PENTRU VIOLINĂ ȘI PIAN

VIOLINO

Gradaţia de nuanţe şi semnificaţia unor termeni muzicali mai puţini intrebuinţaţi.

Gradation des nuances et signification de certains termes musicaux moins usités.

Градация оттенков и значение некоторых менее принятых музыкальных выражений.

pppp , *ppp* , *molto pp* , *ben pp* (*bpp*) , *pp* , *molto p*, *ben p* (*bp*), *quasi p* , *p* , *poco p* , *mp*

mf , *poco f* , *quasi f*, *f*, *ben f* (*bf*), *molto f* , *quasi ff* , *ff*, *fff* . . .

• , – , ÷ , ∨ , ∧ , <> , *mfp* , *fp* , *rf* (*rinfz*), *sf* , *sff* , *psf* , *prfz* , *bsf*

con Ped. (*c.* Ped), Ped. = *con* Ped. , *s.* Ped. = *senza* Ped.

⟶ *accel.* ⟵ *allarg.*

SONATA II

PENTRU VIOLINĂ ȘI PIAN

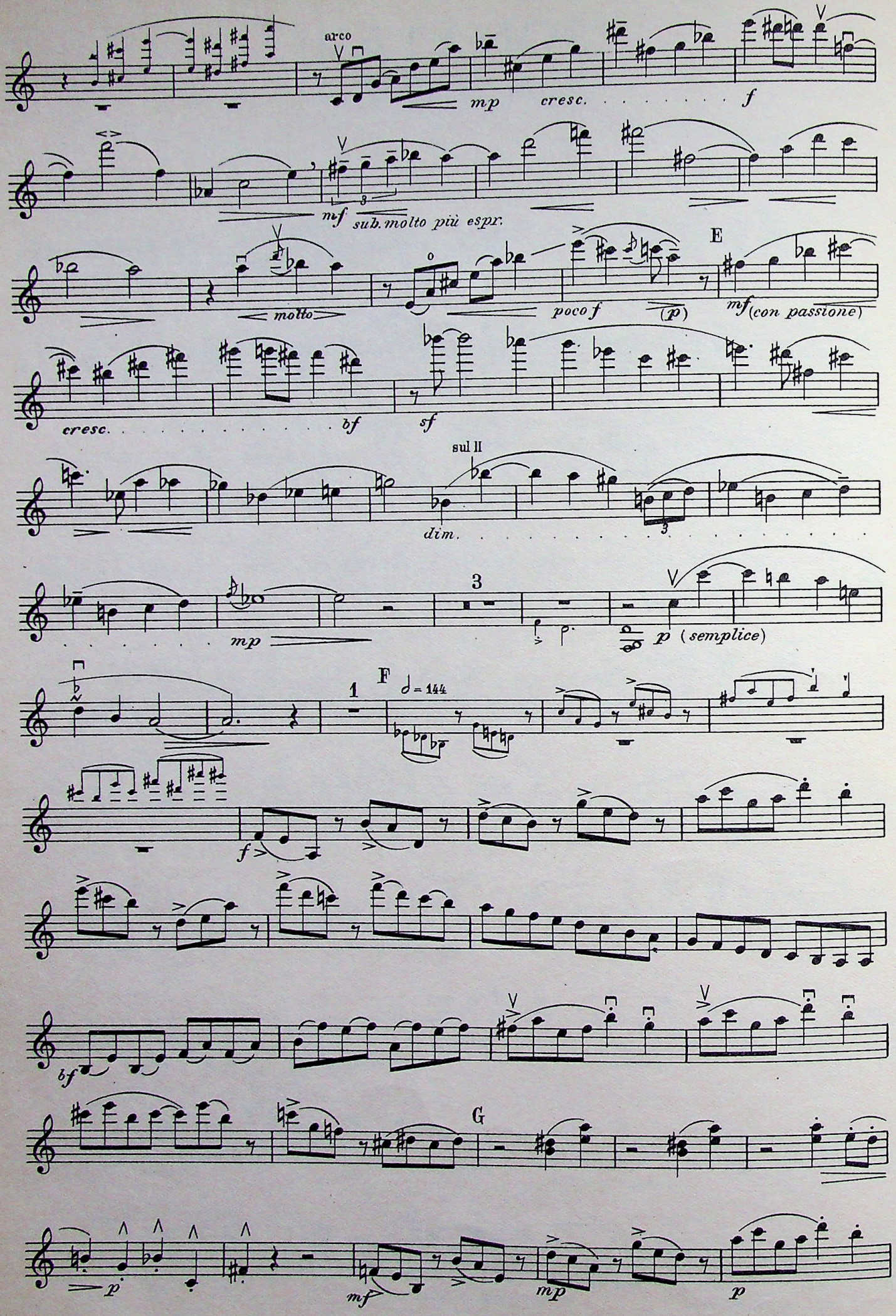
Violino

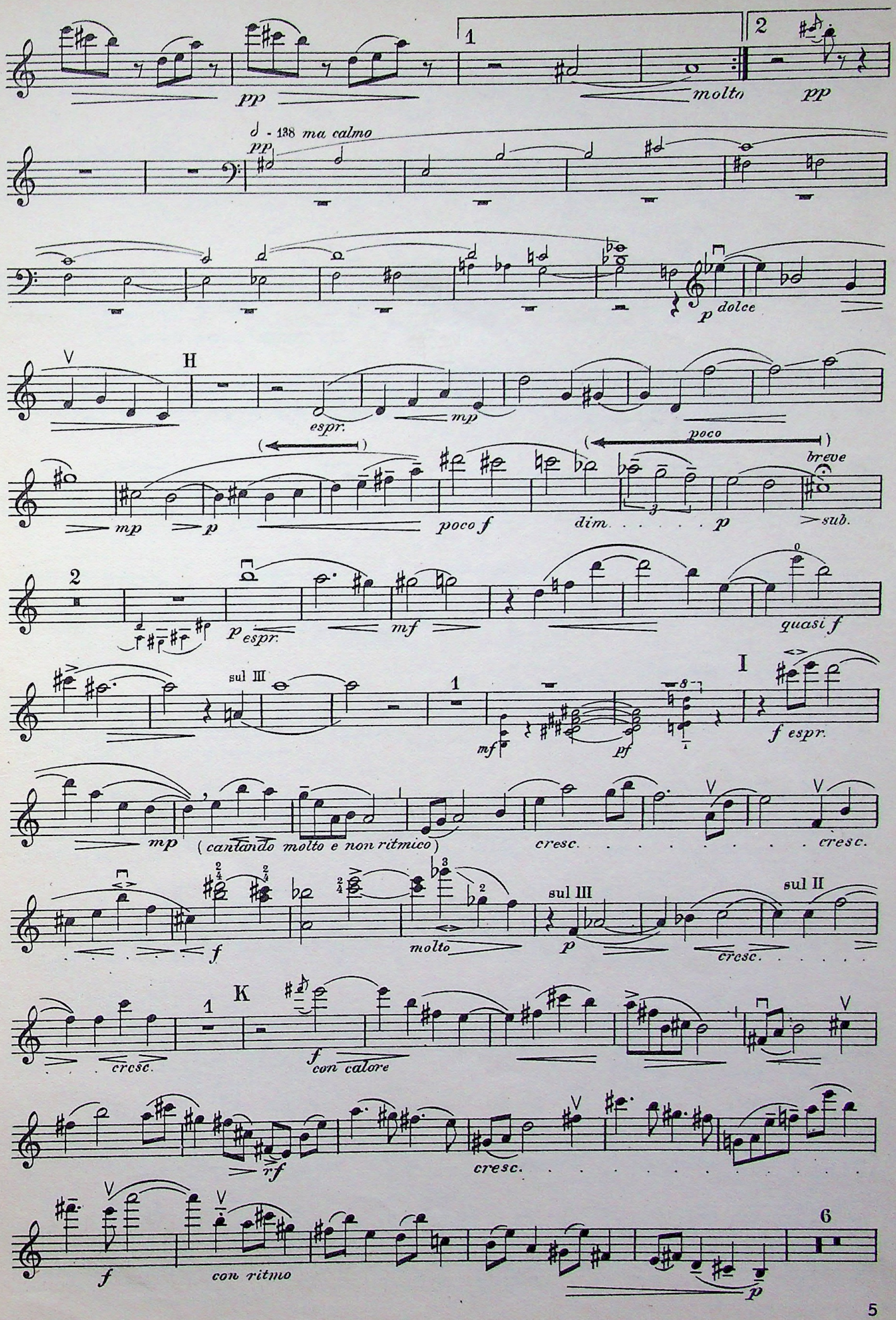
I

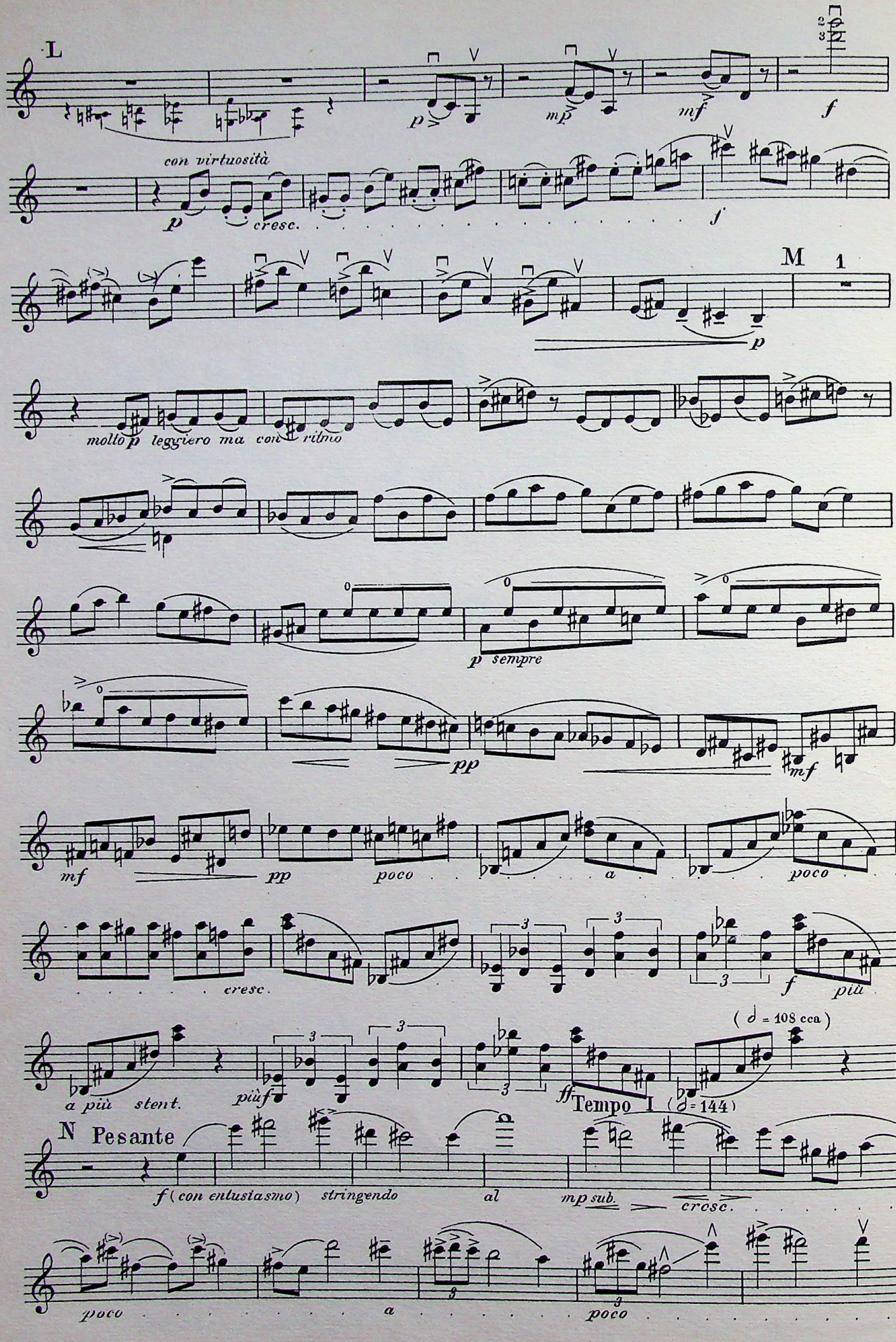
C. SILVESTRI

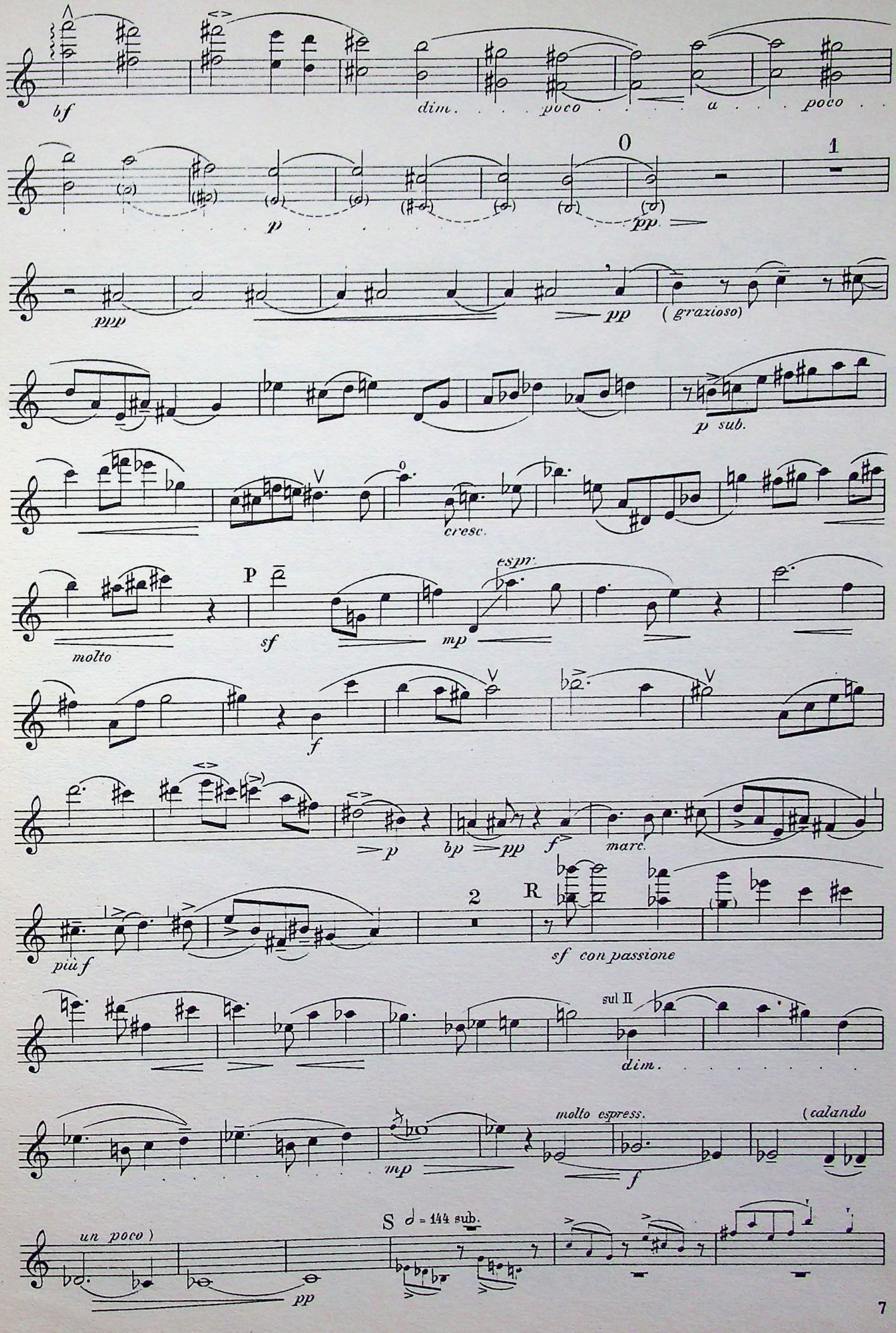
op. 19 nr. 3

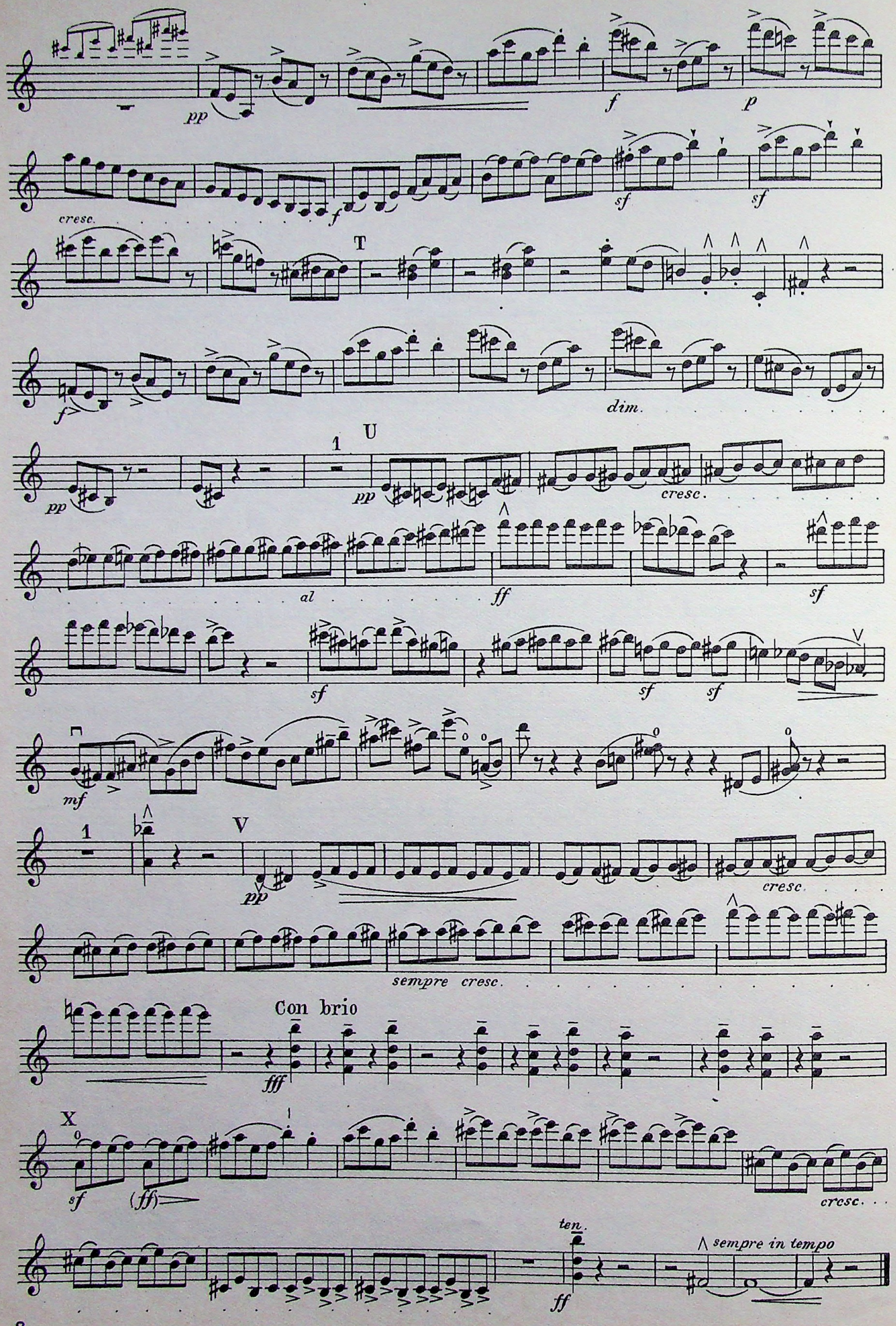

arco
mp
cresc.
f
mf
sub. molto più espr.
molto
poco f
(p)
E
mf (con passione)
cresc.
bf
sf
sul II
dim.
mp
3
p (semplice)
1
F
♩ = 144
f
bf
G
p
mf
mp
p

pp
1
molto
2
pp
♩ - 138 ma calmo
pp
p dolce
H
espr.
mp
poco
breve
mp
p
poco f
dim.
p
sub.
2
p espr.
mf
quasi f
sul III
1
mf
pf
I
f espr.
mp
(cantando molto e non ritmico)
cresc.
cresc.
f
molto
sul III
p
sul II
cresc.
K
1
cresc.
f con calore
rf
cresc.
f
con ritmo
6
p

L
p
mp
mf
f
con virtuosità
p
cresc.
f
M 1
p
molto p leggiero ma con ritmo
p sempre
pp
mf
mf
pp
poco
a
poco
cresc.
f più
a più stent.
più f
ff
Tempo I
(𝅗𝅥 = 108 cca)
(𝅗𝅥 = 144)
N Pesante
f (con entusiasmo)
stringendo
al
mp sub.
cresc.
poco
a
poco

bf
dim. . . . poco . . . . a . . . poco . .
0
1
p
pp
ppp
pp
(grazioso)
p sub.
cresc.
espr.
P
molto
sf
mp
f
p
bp
pp
f
marc.
2
R
più f
sf con passione
sul II
dim.
molto espress.
(calando
mp
f
un poco)
pp
S
♩ = 144 sub.

pp
f
p
cresc.
f
sf
sf
T
f
dim.
1
U
pp
pp
cresc.
al
ff
sf
sf
sf
sf
mf
1
V
pp
cresc.
sempre cresc.
Con brio
fff
X
sf
(ff)
cresc.
ten.
ff
sempre in tempo

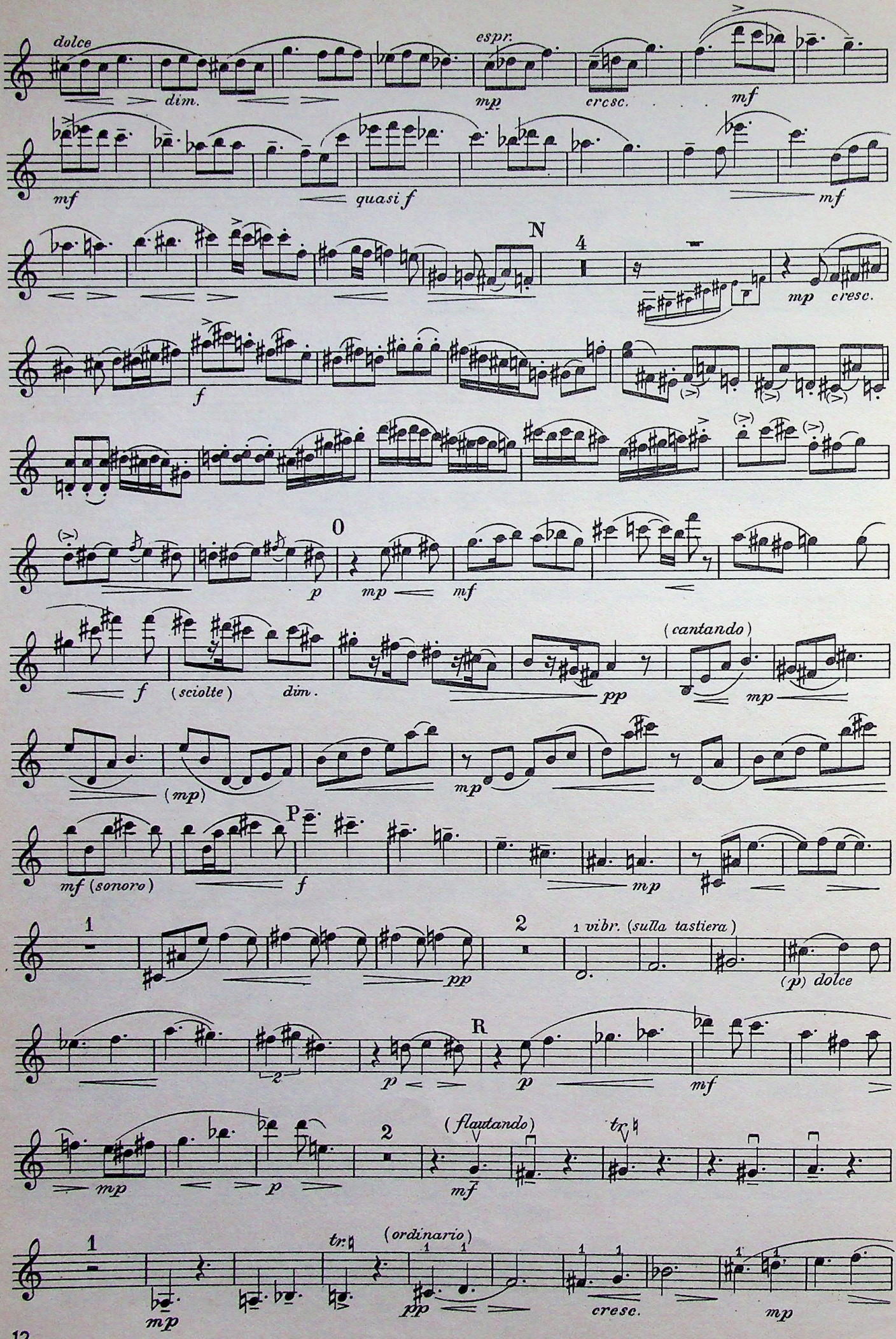
II

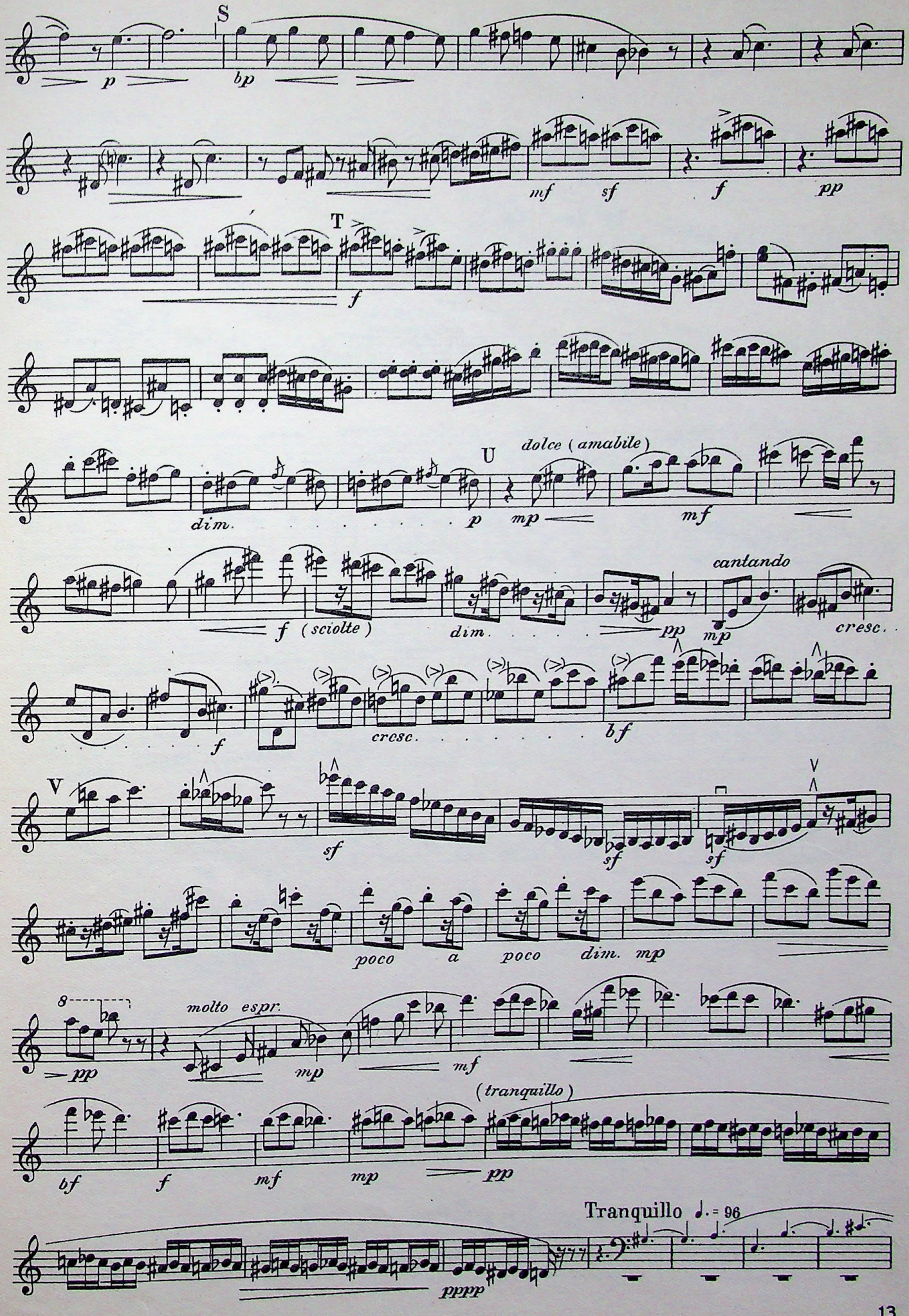

♩ = 66
ten.
pp
mf
sul IV
1
mp
poco
p
pf
pochiss. rall.
3
mp
in tempo
A
2
p
pf
quasi f
dolce
in tempo
ppp
più p
(calando)
bp
(tranquillo)
poco
rall. e dim. molto
B
♩ = 54-56
7
p dolce
mf
rit.
C
(dolcissimo)
(bp)
sul IV
agitato
molto
cresc.
f
(non vibrato)
(vibr.)
dim.
bpp

D
bp
cresc.
tr
tr
mf
p
(non stringendo)
pp
p
p
molto p
pp
(calmo)
E
pp
cresc. molto
quasi f
mf
poco
più
ten
mp
espr.
mf
sul II
rit.
mf
mp
F
(♩=76-80)(agitato)
(molto cantando)
sonoro
ppp
f
bf
(molto espr.)
f
(pochiss.)
molto espr.
p
cresc.
bf
tranq.
(p)
dim.
e
G
♩= 44
espr
ten.
ten.
(molto espr
calando
ppp
pp
sempre)
cresc.
mf
dim.
p
bp
lunga
lunga
ppppp

III

♩=56
6
H
1
molto
♩=132 (mosso)
♩=100 (meno mosso)
bpp poco
f
mp più dolce
rall.
bpp
Rondo
6
I
♩.=132-138 (con brio)
molto
cresc.
f
sim.
dim.
K
p
mp
mf
espr (cantando)
f
(sciolte)
dim.
mp
cresc.
f
cresc.
2
L
bf
sf
mf
cresc.
quasi f
dolce
M
mp (cantando)

dolce
dim.
espr.
mp
cresc.
mf
mf
quasi f
mf
N
4
mp
cresc.
f
0
p
mp
mf
f
(sciolte)
dim.
pp
(cantando)
mp
(mp)
mp
P
mf (sonoro)
f
mp
1
pp
2
1 vibr. (sulla tastiera)
(p) dolce
R
p
p
mf
mp
p
2
(flautando)
mf
tr
1
mp
tr
(ordinario)
pp
cresc.
mp

S
p
bp
mf
sf
f
pp
T
f
U
dolce (amabile)
dim.
p
mp
mf
cantando
f (sciolte)
dim.
pp
mp
cresc.
f
crcsc.
bf
V
sf
sf
sf
poco
a
poco
dim.
mp
8
molto espr.
pp
mp
mf
(tranquillo)
bf
f
mf
mp
pp
Tranquillo ♩. = 96
pppp

dolce
espr.
mp
espr.
con poesia
mp
rall.
p
poco f
dim.
p
sub.
Più mosso (♩. = 158-160)
selvaggiamente
cresc.
ff
sf
X
Y
tr
ff
dim.
Z
Tranquillo (♩.=112-108)
espr. (col maniera)
pp
mp
1
espr.
mf
calando
p
Mosso ♩.= 176
mp
f
mf
ppp
ff